

Kjære folkevalgte Representanter,

Dette brevet er formulert av en gruppe individer av ulike politiske tilslutninger. Vi skriver i forkant av avstemningen over *Representantforslag 237 S, Innst. 26 S (2023-2024)* om 1) Anerkjennelsen av Palestina som egen stat, 2) Norsk tilslutning til FNs Apartheidkonvensjon, og 3) Norsk forbud mot varer og tjenester fra selskaper og virksomheter på okkupert jord produsert i strid med folkeretten.

Som samfunn må vi ta avstand fra uproporsjonal bruk av vold og kollektiv straff av sivilbefolkning, og vi må slå ring om internasjonale fellesskap, som FN, etablert for å beskytte menneskerett og menneskeverd. Staten Norge har siden Oslo-1 tatt på seg rollen som mekler og fredsforkjemper internasjonalt og vi er mange som er stolte av dette. Av denne rollen følger også en særlig diplomatisk forpliktelse.

Veikartet som Oslo-avtalen tegnet opp i sin tid er brutt gang på gang, og siden 2021 har både Human Rights Watch og Amnesty International definert Israels okkupasjon som apartheid¹². Da Jonas Gahr Støre selv var utenriksminister var tonen å opprettholde dialog mellom partene. Fra det vi ser utfolde seg i dag, har denne holdningen feilet. Nå må Norge bytte strategi.

Om Norge har et ønske om en ny diplomatisk løsning til Israel-Palestina forholdet, må begge partene kunne komme til bordet som likeverdige. Vi kan ikke fortsette i samme spor som før. Norge må tilslutte seg FNs apartheidkonvensjon og anerkjenne Palestina som stat.

Uten et agerende ledd for å håndheve sine retningslinjer, er FNs legitimitet avhengig av at medlemslandene opprettholder fellesskapets prinsipper, og at brudd på internasjonale avtaler får konsekvenser. Selv om Israel-Palestina-forholdet er spesielt vanskelig, må vi ikke tillate oss å ha et ubesluttet eller selektivt forhold til folkeretten eller roma-vedtektene for Den Internasjonale Straffedomstol (ICC). Norge bør øke støtten til ICC slik at de kan foreta nødvendige etterforskninger, samt lede an med sanksjoner mot Israel. Dette har både Spanias minister for sosiale rettigheter, Ione Belarra, og den belgiske visestatsministeren, Petra De Sutter, tatt til orde for at EU landene må gjøre umiddelbart.

Norge har investert mye i Israel-Palestina forholdet over lang tid, ikke minst som aktiv deltaker av Giverlandsgruppen, hvor daværende Utenriksminister Anniken Huitfeldt så sent som i september i år, tok til orde for at palestinske institusjoner må styrkes.³ All den kunnskap og erfaring som norske myndigheter har opparbeidet gjennom tiår med diplomati må nå omsettes til handling, slik at reelle forhandlinger mellom palestinske selvstyremyndigheter og Israel kan

¹ <https://www.hrw.org/report/2021/04/27/threshold-crossed/israeli-authorities-and-crimes-apartheid-and-persecution>

² <https://www.amnesty.org/en/documents/mde15/5141/2022/en/>

³ <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/utenriksminister-huitfeldt-ledet-mote-i-giverlandsgruppen-for-palestina-ahlc/id2994930/>

oppstå. For at dette skal kunne skje må vi tilslutte oss FNs apartheidkonvensjon og anerkjenne Palestina som stat, slik at det internasjonale samfunnet kan kalle partene til bordet.

I disse dager er det viktig å understreke at palestinske selvstyremyndigheter ikke er Hamas. Det vi er vitne til av tap av sivile liv bør ikke misbrukes som grunnlag for å utsette videre forhandlinger, eller til å straffe palestinske selvstyremyndigheter ved å ytterligere svekke deres forhandlingsmuligheter. Heller er det en grunn til å handle prinsipielt, i tråd med Oslo-avtalens opprinnelige intensjon om å sikre fred, stabilitet og verdighet for både Palestinere og Israelere i Midtøsten.

Med hilsen,

Det Norske Folk